

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2924

гр. София, 25.06.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в  
закрито заседание на 25.06.2012 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова**

като разгледа дело номер **2365** по описа за **2012** година докладвано от  
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 157 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс  
(ДОПК).

Главното производство е по реда на чл. 156 – чл. 161 от ДОПК. Образувано е по  
жалба с вх. № 5466 от 05.03.2012 г. по описа на Административен съд София – град  
(АССГ) и вх. № 53-02-94 от 17.02.2012 г. по описа на Дирекция „Обжалване и  
управление на изпълнението” (Д”ОУИ”) при Националната агенция за приходите  
(НАП), на [фирма], подадена чрез представляващия го юрист К. С. К., срещу  
Ревизионен акт №[ЕИК] от 15.11.2011 г. (РА), издаден от М. Н. П. - главен инспектор  
по приходите при териториална дирекция на НАП „Големи данъкоплатци и  
осигурители”, в потвърдената с Решение № 265 от 08.02.2012 г. на директора на  
Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (Д”ОУИ”) част.

С молба, депозирана по делото на 10.05.2012 г., молителят [фирма] е направил  
искане за спиране изпълнението на спорния РА, в обжалваните пред съда части. Към  
молбата е представено заверено копие от Б. гаранция с изх. № 1210/18827 от  
05.12.2011 г., издадена от ТБ [фирма]. Видно от последната, банката неотменяемо и  
безусловно се е задължила в рамките на валидността на гаранцията да изплати всяка  
сума в размер общо до 51160,01 лв. при получаване на първо надлежно оформено  
писмено искане от страна на ТД на НАП „ГДО”, деклариращо, че претендираната  
сума по гаранцията е станала дължима от страна на [фирма], съгласно решение на  
компетентен орган по реда и при условията на ДОПК и следва да бъде изплатена.  
Срокът на гаранцията е определен до 31.05.2012 г., включително. Представено е също  
така заверено копие на Промяна № 1 относно преждеописаната банкова гаранция,  
неразделна част от същата, от която се установява, че срокът на банковата гаранция е  
продължен до 18.11.2012 г., при запазване на всички останали условия.

В изпълнение на разпореждането на съда от 23.05.2012 г., молителят е депозирал на  
18.06.2012 г. молба, към която е приложил лихвен лист за дължимите лихви върху

размера на установеното и обжалвано задължение в размер на 51160,01 лв. и заверено копие от Промяна № 2 към описаната по – горе банкова гаранция. Видно от лихвения лист задължението, ведно с лихвите към датата на депозиране молбата за спиране на изпълнението на спорния РА – 10.05.2012 г., е в размер на 53721,87 лв. От представената Промяна № 2 относно банкова гаранция с изх. № 1210/18827, неразделна част от същата, се установява, че гаранцията е станала валидна за сума в размер на 53721,87 лв., като останалите условия не се променят.

Ответникът – директорът на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. при Централното управление (ЦУ) на НАП, чрез пълномощника си юрк. М., в писмено становище от 05.06.2012 г. изразява мнение за допустимост и основателност на искането. В молба от 21.06.2012 г. поддържа така заявеното вече. Към нея представя лихвен лист, изготвен въз основа на методиката за изчисляване на дължима лихва от органите на НАП. Видно от последния установеното задължение, ведно с изтеклата до датата на депозиране на искането за спиране на изпълнението на спорния РА – 10.05.2012 г. лихва, е в размер на 53721,82 лв.

Изпълнението на РА, в обжалваната част, е било спряно до 18.05.2012 г. по силата на Решение № 2391 от 28.12.2011 г. на директора на Д”ОУИ” С. при ЦУ на НАП.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София – град, Първо отделение, 21- ви състав, намира от правна страна следното:

По допустимостта на искането:

След като съобрази, че пред настоящия състав е висящо съдебното производство по оспорване на РА №[ЕИК] от 15.11.2011 г., издаден от М. Н. П. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП „ГДО”, в потвърдената с Решение № 265 от 08.02.2012 г. на директора на Д”ОУИ” С. при ЦУ на НАП част и това, че искането за спиране е направено относно обжалваната пред съда част от РА, съдът го намира за допустимо по смисъла на чл. 157, ал. 2 ДОПК.

По основателността на искането:

Разгледано по същество, искането е основателно.

Съгласно препращащата разпоредба на чл. 157, ал. 3, изр. второ ДОПК, условията, при които изпълнението на РА може да бъде спряно от съда са предвидени в разпоредбите на чл. 153, ал. 3 - 5 ДОПК. Съгласно цитираните норми молителят-жалбоподател следва да представи обезпечение, което да покрива размера на главницата и лихвите по обжалваната част от РА, включително и лихвите до датата на подаване на искането за спиране на изпълнението.

В настоящия случай към момента на подаване на искането по чл. 157, ал. 2 ДОПК от 10.05.2012 г. размерът на главницата и лихвите по обжалваната част от РА, включително и лихвите до датата на подаване на искането за спиране на изпълнението, е в размер на 53721,87 лв. според молителя – жалбоподател, а според ответника - 53721,82 лв.

От съдържанието на цитираните по – горе Промяна № 1 и Промяна № 2 относно банкова гаранция с изх. № 1210/18827, неразделна част от същата, се установи, че банката е променила условията на издадената в полза на НАП банкова гаранция досежно срока и размера на сумата, както следва: увеличава сумата на гаранцията като същата става валидна общо за сума в размер до 53721,87 лв. за срок до 18.11.2012 г., като всички останали условия на гаранцията остават непроменени.

Предвид така установеното, съдът намира, че са налице условията на чл. 153, ал. 4 (представена е безусловна и неотменяема банкова гаранция), във вр. с чл. 157, ал. 3

ДОПК, поради което изпълнението на спорния РА, в обжалваната пред съда част, следва да бъде спряно. Съгласно цитираната разпоредба съдът спира изпълнението на РА, ако представеното обезпечение е в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа и е в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането. Тези условия са налице в процесната хипотеза, поради което изпълнението на спорния РА, в обжалваната пред съда част, следва да бъде спряно за срока на издадената банкова гаранция, ведно с неразделните и части, до 18.11.2012 г.

Водим от горното и на основание чл. 157, ал. 4 ДОПК, Административен съд София - град, I – во отделение, 21-ви състав,

### О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО на Ревизионен акт №[ЕИК] от 15.11.2011 г., издаден от М. Н. П. - главен инспектор по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите „Големи данъкоплатци и осигурители”, в обжалваната му пред съда част, с която са установени задължения за внасяне в размер на 51160,01 лв., за срок до 18.11.2012 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в седемдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от определението от страните.

Препис от определението да се връчи на дружеството-жалбоподател и на ответника (чл. 138 АПК).

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: